

Sygnatura akt II K 773/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Łomży II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Dmochowski

Protokolant: Marta Kamińska

Prokurator: -----

po rozpoznaniu dnia 18 stycznia 2019 r. i 25 kwietnia 2019 r. na rozprawie

sprawy **A. B.**

urodzonej (...) w Ł.

córki A. i D. zd. J.

oskarżonej o to, że:

w dniu 22 czerwca 2018 roku w Ś. na skrzyżowaniu ulic (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując pojazdem m – ki S. (...) o nr. rej. (...), nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu kierującej rowerem D. K., która wykonywała manewr skrętu w lewo, w wyniku czego doszło do zderzenia pojazdów i D. K. doznała obrażeń w postaci złamania kompresyjnego trzonu L2 z zachowaniem wysokości krawędzi tylnej bez cech stenozy kanału kręgowego, naruszających prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała na czas powyżej 7 dni

tj. o czyn z art. 177§1 kk

I. Oskarżoną **A. B.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu;

II. Kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 773/18

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 22 czerwca 2018r. w miejscowości Ś. doszło do kolizji roweru kierowanego przez D. K. z samochodem marki S. (...) kierowanym przez A. B..

Do kolizji doszło w sytuacji gdy oskarżona wyprzedzała rowerzystkę, która nagle wykonała manewr skrętu w lewo. W wyniku zderzenia D. K. doznała obrażeń ciała w postaci

złamania kompresyjnego trzonu L2 z zachowaniem wysokości krawędzi tylnej bez cech stenozy kanału kręgowego. Oskarżona nie była wcześniej karana.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił dodatkowo na podstawie zeznań wyjaśnień oskarżonej A. B. (k.94v), zeznań świadka P. J. (k.95v, 29), opinii (102-109), opinii sadowo – lekarskiej (k.45), (karty karnej 9k.54).

Oskarżona A. B. na rozprawie nie przyznała się do winy i wyjaśniła, że rowerzystka nie wyciągnęła ręki, że chce skręcić. Kiedy zaczęła ją wyprzedzać to ona zaczęła skręcać w lewo i doszło do zdarzenia.

Pokrzywdzona D. Kaczor (k.95) zeznała, że przed skrętem wyciągnęła rękę obejrzała się i nie widziała żadnego samochodu. Doszło do zderzenia. Podała, że jest tam 200 metrów drogi oraz, że jechała środkiem jezdni.

Sąd analizując te dowody uznał, że jedna z wersji przedstawionych przez obie strony nie jest prawdziwa. Opierając się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym Sąd uznał, że należy dać wiarę oskarżonej co do przebiegu wypadku. Potwierdzeniem przedstawionej przez nią wersji są zeznania świadka P. J. (k.95, 29), który podał, że rowerzystka dała sygnał ręką w ostatniej chwili i skręciła w lewo i od razu doszło do uderzenia. Świadek po odczytaniu jego zeznań z postępowania przygotowawczego potwierdził swoje zeznania wskazując, że mówił to samo co dzisiaj. Sąd dał wiarę tym zeznaniom. Świadek jest osoba obca dla stron i nie miał podstaw do składania fałszywych zeznań narażając się na odpowiedzialność karna.

Potwierdzeniem wersji przedstawionej przez oskarżoną jest opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej ruchu drogowego i odtwarzania kolizji i wypadków drogowych. Biegły wskazał, że analizę przebiegu zdarzenia można wykonać jedynie na podstawie zakresu, charakteru uszkodzeń pojazdów oraz mechaniki ich powstania. Na tej podstawie biegły stwierdził (k.6 opinii), że charakter powstałych uszkodzeń w samochodzie marki S. jednoznacznie wskazuje, iż w trakcie wykonywania manewru wyprzedzania, kierująca rowerem zbliżyła się do wyprzedzającego ją samochodu z zamiarem wykonania manewru skrętu w lewo. Chwilę przed pierwotnym kontaktem samochód poruszał się równoległe do roweru. Biegły konkludując stwierdził, że kierująca rowerem wykonała manewr skrętu niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

Sąd dał opinii wiarę w całości. Jest ona rzetelna, biegły w sposób jasny uzasadnił swoje wywody. Opinia nie była kwestionowana przez strony w związku z czym brak jest podstaw do odmówienia jej wnioskom wiary.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonej. Nie mają one potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym. Są one w ocenie Sądu nielogiczne. Nie było możliwości, żeby pokrzywdzona odwracając się nie zauważyła wyprzedzającego ją pojazdu. Jak sama wspomniała widoczność sięgała 200 metrów do tyłu w związku z czym o ile pokrzywdzona rzeczywiście się odwróciła to z całą pewnością musiałaby zauważyć nadjeżdżający samochód. Fakt, że doszło do wypadku świadczy jednoznacznie, że wykonując manewr skrętu w lewo nie upewniła ona się czy jest wyprzedzana i dlatego doszło do zderzenia.

Reasumując skoro do wypadku doszło z winy pokrzywdzonej, która nieprawidłowo wykonała manewr skrętu w lewo to brak jest podstaw do, uznania oskarżonej za winną przestępstwa z art.177§1kk. W tej sytuacji Sąd uniewinnił oskarżoną od popełnienia zarzucanego jej czynu.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.626§1kpk w zw. z art.632pkt2kpk.